

مجمع عمومی
شورای امنیت

پخش: عمومی

۵ سپتمبر ۲۰۲۵

متن اصلی: انگلیسی

شورای امنیت
سال هشتم

مجمع عمومی
نشست هشتادم
مواد آجندا ۳۶
وضعیت در افغانستان

وضعیت در افغانستان و پیامدهای آن بر صلح و امنیت بین المللی

گزارش سرمنشی ملل متحد

۱. مقدمه

۱. این گزارش به تأسی از قطعنامه ۷۹/۳۱۷ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۲۷۷۷ (۲۰۲۵) شورای امنیت ارائه شده است که در آن از سرمنشی ملل متحد خواسته شده است تا هر سه ماه در مورد وضعیت افغانستان و تطبیق مأموریت هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)، منجمله در سطح محلی گزارش ارائه نماید.

۲. این گزارش معلومات تازه را در مورد فعالیت های سازمان ملل متحد در افغانستان، از جمله فعالیت های سیاسی، بشردوستانه، و تلاشهای حقوق بشر از زمان ارائه گزارش قبلی مورخ ۱۱ جون ۲۰۲۵ (A/79/789-S/2025/372) تا اکنون ارائه می کند.

۲. تحولات مربوط

۳. مقامات حاکم چهارمین سالگرد به قدرت رسیدن خود را با تاکید بر ثبات افغانستان، رشد نسبتاً محدود اقتصاد کلان و ادغام فزاینده‌ای این کشور در اقتصاد منطقه‌ای گرامی داشتند. هبت الله آخندزاده، رهبر طالبان، تعامل گسترده‌ای با طیف وسیعی از مقامات حاکم داشت و بر اطاعت از اقتدار خود و پابندی شدید به شریعت تاکید کرد. گروه‌های مسلح مخالف مدعی انجام حملاتی شدند، اما این اقدامات تهدید قابل توجهی برای کنترل سرزمینی مقامات حاکم محسوب نمی‌شد. شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (شاخه خراسان داعش) ادعای حمله عمده‌ای نداشت. حقوق زنان و دختران همچنان در تمامی عرصه‌های زندگی مدنی، به دلیل سیاست‌ها و رویه‌های محدودکننده مقامات حاکم، به شدت محدود باقی مانده است. برخی جوامع محلی از چالش‌های متعدد اجتماعی - اقتصادی، از جمله بیکاری، کمبود آب و عدم دسترسی به خدمات اساسی مانند تعلیم و صحت، گزارش داده‌اند. هجوم گسترده بازگشت کنندگان افغان - از جمله افرادی که به اجبار بازگردانده شده یا تحت شرایط نامساعدت از کشور‌های همسایه بازگشته‌اند - بحران انسانی در افغانستان را تشدید کرده و با توجه به منابع محدود و میکانیسم‌های مقابله‌ای در سطح محلی، فشار زیادی بر اداره کشور وارد کرده است. الی ۲۷ آگست، طرح نیازها و پاسخ بشردوستانه افغانستان برای سال ۲۰۲۵ که هدف آن کمک به ۱۶.۸ میلیون نفر از مجموع ۲۲.۹ میلیون نفر نیازمند بود، تنها ۲۷.۱ درصد از مبلغ مورد نیاز ۲.۴۲ میلیارد دالر را دریافت کرده بود.

الف. تحولات سیاسی

۴. مقامات حاکم در تاریخ ۱۵ آگست وارد پنجمین سال قدرت خود شدند. همانند سال‌های گذشته، مقامات حاکم نشست‌هایی تحت عنوان "جلسات پاسخگوئی" برگزاری کردند تا دستاورد‌های خود را به اطلاع عموم برسانند. در مراسم افتتاح این جلسات که ۱۶ جولای برگزار شد، رئیس دفتر رئیس الوزرای مقامات حاکم بر اهمیت شفافیت تاکید کرد و اعلام نمود که ۴۴ نهاد گزارش سالانه خود را ارائه داده و به صورت مستقیم با رسانه‌ها تعامل خواهند داشت. مقامات حاکم در بیانیه‌های خود به مناسبت "روز فتح"، از رهائی کشور از اشغال خارجی، استقرار نظام مبتنی بر شریعت، بازگرداندن امنیت سراسری، دستاورد‌ها در زمینه صلح و بازسازی ملی، و نیز حذف فساد، ظلم و تقسیمات اجتماعی یاد کردند.

۵. رهبر طالبان سلسله‌ای از نشست‌ها را در قندهار با شماری از مقامات حاکم، از جمله مسئولانی از چندین اداره کابل، ریاست عمومی استخبارات و قضات مقامات حاکم از سراسر کشور برگزار کرد. در این دیدارها، رهبر طالبان بار دیگر بر لزوم اطاعت مردم از نظام اسلامی و پیروی از اجرای سخت‌گیرانه شریعت تاکید کرد. در خطبه نماز عید قربان در ۷ جون، رهبر طالبان از مفهوم حکومت دموکراتیک انتقاد کرد و اظهار داشت که چون این نظام در افغانستان شکست خورده است، راه‌حل مناسبی برای آینده به شمار نمی‌رود. در ماه جون، رهبر دو فرمان صادر کرد که به موجب آن، استفاده از تلفون هوشمند و هرگونه گفتمان سیاسی در انتقاد مقامات حاکم محدود شد. از ماه جون الی جولای، مقامات حاکم محدودیت‌های جدیدی را اعلام کردند که شامل سانسور محافل شغرخوانی، برخی از گونه‌های وعظ مذهبی و اقامه نماز جنازه برای کسانی که با خودکشی جان باخته‌اند، می‌شود.

۶. وزارت امر بالمعروف و نهی از منکر مقامات حاکم، کارزار خود را برای تنفیذ قانون امر بالمعروف و نهی از منکر تشدید کرد و تمرکز آن بر الزام تعیین شده برای گذاشتن ریش نزد مردان و رعایت حجاب از سوی زنان بود. این وزارت همچنین در مورد استفاده غیر اخلاقی از رسانه‌های اجتماعی هشدارهایی صادر کرد، سازمان افغان فلم را تعطیل نمود، و ممنوعیت پخش تصاویر جانداران را به ولایت لغمان گسترش داد؛ لغمان نوزدهمین ولایتی است

که تاکنون مشمول این ممنوعیت شده است. محمد خالد حنفی، وزیر امر بالمعروف و نهی از منکر مقامات حاکم، از جوامع محلی و مقامات محلی در ولایات نورستان و هرات بازدید کرد و بر اجرای کامل این قانون تاکید ورزید.

۷. مقامات حاکم به تعیینات و جا به جایی افراد وفادار به طالبان - که همگی مرد و عمدتاً از قوم پشتون بودند - در پست های رهبری به شمول وزیر انکشاف شهری و مسکن مقامات حاکم، وزیر مخابرات و تکنولوژی معلوماتی مقامات حاکم، معین وزارت انکشاف شهری و مسکن مقامات حاکم، و معین وزارت حج و اوقاف مقامات حاکم ادامه دادند. در سطح محلی، تعیینات شامل ۱ والی مقامات حاکم، ۶ معاون والی مقامات حاکم، ۴۰ ولسوال، ۳۹ قوماندانان امنیه ولایات، ۴ رئیس استخبارات ولایات، و حداقل ۱۳ رئیس ولایتی می شود. دولسوالی جدید نیز در ولایات فاریاب و لغمان تاسیس شد. علاوه بر این، ۲۵ قاضی جدید مقامات حاکم گماشته شده و به محاکم مختلف اعزام گردیدند.

۸. اجرای فرمان صادر شده از سوی رهبر طالبان در تاریخ ۸ اپریل ۲۰۲۵ مبنی بر کاهش نیرو در نهاد های ملکی و امنیتی مقامات حاکم به ویژه در بخش های رسانه، آموزش و بهداشت ادامه یافت که شامل برکناری معلمان زن نیز می شود. نیروی انسانی در نهادهای امنیتی مقامات حاکم تحت نظارت کمیسیون امنیت و تصفیه مقامات حاکم انجام شد که ریاست آن را محمد یعقوب، وزیر دفاع مقامات حاکم، بر عهده دارد. در ۲۲ جولای، وزارت دفاع مقامات حاکم اعلام کرد که شمار پرسونل این وزارت ۱۰ درصد کاهش یافته و ۱۰ درصد دیگر به حالت احتیاط درآمده اند.

۹. افراد محلی دست به اعتراضاتی زدند که بیشتر آن ها به مشکلات اقتصادی مربوط می شد، اما برخی نیز در واکنش به آنچه که رفتار ناعادلانه با اقشار خاصی از جامعه گفته شد، برگزار شدند. به عنوان نمونه، کارمندان بازنشسته دولت در کابل هفت بار دست به اعتراض زدند، زیرا نزدیک به چهار سال است که حقوق بازنشستگی آنها پرداخت نشده است. در ولایت بدخشان، اعتراضاتی در ارتباط به ریشه کنی کوکنار برگزار شد و دهاقین محلی در روستای آدم خان در برابر تلاش مقامات حاکم برای اخذ مالیات از محصولات زراعتی مقاومت کردند. در تاریخ ۱ جولای، در آستانه ی بزرگداشت عاشورا، حدود ۵۰۰ جوان و ساکن محل در میدان چهارراه فرهنگ، واقع در منطقه ی جبرئیل هرات، تجمع کردند و نسبت به تخریب دروازه های نمادین، پرچم ها و ایستگاه های توزیع آب آشامیدنی که به مناسبت عاشورا برپا شده بودند، اعتراض نمودند. گفته می شود نیروهای ریاست عمومی استخبارات مقامات حاکم این اقدامات را به دلیل ایجاد مانع برای عبور عابران پیاد انجام داده اند.

۱۰. مقامات حاکم افتتاح ۹ مدرسه دینی جدید را در هفت ولایت اعلام کردند. همچنین، هفت مراسم فراغت در مدرسی که نزد مقامات حاکم به ثبت رسیده اند، در سه ولایت برگزار شد که در آن ۱۱۹ مرد و ۳۰ زن فارغ التحصیل شدند. مقامات حاکم در سطح مرکز و ولایات همچنان از مراسم فراغت مدارس دینی به عنوان بستر برای ترویج وحدت ملی، پابندی به قانون شریعت و اهمیت آموزش دینی به نسل جوان استفاده کردند.

۱۱. در تاریخ ۱۷ جون، وزارت عدلیه مقامات حاکم به صورت علنی اعلام کرد که روند بازنگری تمامی قوانین موجود به منظور اطمینان از انطباق با فقه اسلامی ۹۵ درصد تکمیل شده است. در تاریخ ۲۰ جولای، سخنگوی ارشد مقامات حاکم در یک مصاحبه رسانه ای اظهار داشت که مقامات حاکم نیازی به قانون اساسی نمی بینند، چرا که قانون شریعت چارچوب حقوقی جامع را فراهم می کند. وی در تاریخ ۱۰ آگست، در مصاحبه ای دیگر با رسانه ها اعلام کرد که خلای قانونی وجود ندارد، اما افزود که اگر شرایط اجازه دهد و نیازی احساس شود، مقامات حاکم امکان تدوین قانون اساسی رسمی را بررسی خواهند کرد. او تاکید کرد که تمام فعالیت های حکومتی مبتنی بر شریعت اسلامی است. در تاریخ ۱۵ آگست، وی در مصاحبه ای دیگر توضیح داد که مقامات مقامات حاکم برای افزایش موثریت و ارتقای پاسخگوئی، عنوان "سرپرست" را از عناوین رسمی حذف کرده اند.

۱۲. ممنوعیت صدور مجوز از سوی مقامات حاکم برای وکالت زنان کماکان پابرجاست. الی جون ۲۰۲۲، به تعداد ۲۴۰۹ وکیل مدافع مرد دارای مجوز وکالت در افغانستان ثبت شده بودند، در حالی که در دوره جمهوریت، حدود ۴۰۰۰ نفر از جمله ۲۷۰ زن به طور رسمی در عرصه وکالت فعالیت داشتند. بسیار از منازعات حقوقی از طریق پروسه های حل و فصل غیررسمی حل می شوند؛ هم به این دلیل که طرفین دعوی این پروسه را ترجیح می دهند و هم به دلیل آن که قضات قضایا را به این روند ها ارجاع می دهند.

۱۳. از ۲۳ می الی ۳ آگست، دفاتر ساحوی یوناما ۱۶۴ فعالیت آگاهی رسانی را در ولایات مختلف تسهیل کردند که در آن با فعالین جامعه مدنی، بزرگان اقوام، خبرنگاران، کار آفرینان، فعالان و جوانان - اعم از زن و مرد - تعامل صورت گرفت. گفتگو کنندگان نگرانی خود را نسبت به کاهش فضای مدنی ابراز کرده و بر اهمیت آموزش فراگیر، ایجاد فرصت های شغلی برای جوانان و بهبود خدمات، به ویژه در عرصه های صحت، آب و زراعت، تاکید کردند. جوانان شرکت کننده، از جمله زنان و مردان، نگرانی هایی را در خصوص افزایش مشکلات روانی گزارش شده در میان جوانان، مطرح کردند که آن را ناشی از عواملی چون افزایش نظارت و آزار، در کنار دشواری های اقتصادی و بیکاری گسترده دانستند.

۱۴. مقامات حاکم به صورت علنی گزارش دادند که از ۲۳ می تا ۳ آگست، به تعداد ۵۱ منازعه محلی در ۲۰ ولایت، به شمول منازعات مربوط به مسائل خانوادگی و اجتماعی و نیز اختلافات بر سر حقوق زمین و آب، را از طریق میانجیگری بزرگان محل، علمای دینی و مقامات حاکم حل و فصل کرده اند. منابع محلی ادعا کردند که تمامی طرف های درگیر از روند حل و فصل منازعات رضایت داشته اند.

۱۵. سازمان ملل متحد همچنین تعامل خود را با جامعه جهانی، مقامات حاکم و مردم افغانستان در خصوص چارچوب یک نقشه راه سیاسی ادامه داد؛ نقشه ای که به گونه ای جامع به مسائل پیچیده، از جمله موضوعات مربوط به حقوق بشر و حاکمیت، که بر وضعیت کنونی افغانستان تاثیر گذار بوده و مانع از ادغام مجدد این کشور در جامعه جهانی می شوند، پردازد. این تلاش ها با قطعنامه شماره ۷۹/۳۱۷ مجمع عمومی سازمان ملل متحد که در تاریخ ۷ جولای تصویب شد، همخوانی دارد.

ب. امنیت

۱۶. از ۱ می الی ۳۱ جولای، سازمان ملل متحد تعداد ۲۶۵۸ گزارش مرتبط با مصئونیت و امنیت را ثبت کرد که نسبت به عین زمان در سال ۲۰۲۴، افزایش ۹ درصدی را نشان می دهد.

۱۷. از ۱ می الی ۳۱ جولای، گروه های مسلح مخالف هیچ چالش قابل توجهی برای کنترل طالبان بر قلمرو کشور ایجاد نکردند. جبهه آزادی افغانستان، جبهه مقاومت ملی، جنبش آزادی افغانستان، جبهه حاکمیت مردم و جبهه بسیج ملی مسئولیت مجموعاً ۴۷ رویداد را بر عهده گرفتند که از این تعداد، ۱۹ مورد تأیید شده است.

۱۸. از ۱ می الی ۳۱ جولای، حملات شاخه خراسان داعش از نظر تعداد و مقیاس کاهش یافت، در حالی که نیروهای امنیتی مقامات حاکم عملیات خود را علیه این گروه ادامه دادند. گزارش ها حاکی از آن است که چندین عضو شاخه خراسان داعش در عملیات ریاست عمومی استخبارات مقامات حاکم در شهر کابل در تاریخ ۱۰ جون و در ولایت های کنر و ننگرهار به ترتیب در تاریخ های ۲۹ جون و ۲ جولای کشته شدند. در تاریخ ۲۶ می، در ولسوالی شهدای ولایت بدخشان، در جریان یک عملیات که یک عالم سلفی مظنون به ارتباط با شاخه خراسان داعش را هدف قرار داده بود، آن عالم دینی و محافظش کشته شدند و همچنین تلفات تأیید نشده ای در میان

نیروهای امنیتی مقامات حاکم گزارش شده است. در تاریخ ۱۴ جون، افراد ناشناس امام جماعت یک مسجد شیعه را در ولسوالی نسی ولایت بدخشان به ضرب گلوله به قتل رساندند و بنا بر گزارش ها، سر او را بریدند؛ همچنین، پرچم شاخه خراسان داعش در محل حادثه یافت شد. در تاریخ ۱۵ جون، شاخه خراسان داعش نیروهای امنیتی مقامات حاکم را در ولسوالی دره نور ولایت ننگرهار هدف قرار دادند. در تاریخ ۸ جولای نیز گزارش شده است که درگیری مسلحانه‌ای میان این دو گروه در ولسوالی علینگار ولایت لغمان رخ داده است.

۱۹. از ۱ می الی ۳۱ جولای، ۱۴ برخورد میان نیروهای امنیتی مقامات حاکم و نیروهای امنیتی پاکستان گزارش شد که شامل درگیری های مسلحانه و گلوله باری مرزی در ولایت های خوست، کنر، ننگرهار و پکتیکا می گردد. از تاریخ ۳۰ می تا ۱ جون، درگیری های مسلحانه و شلیک توپخانه به دلیل ساخت یک پوسته بازرسی توسط نیروهای امنیتی مقامات حاکم در نزدیکی گذرگاه غیررسمی مرزی "بهرام چاه" در ولسوالی دیشوی ولایت هلمند رخ داد که منجر به بیجائی موقت حدود ۵۰ خانواده شد. در مجموع، ۱۲ مورد مشاهده‌ای هواپیمای بدون سرنشین و ۲ مورد مشاهده‌ای جیت های جنگی در ولایت های قندهار، پکتیکا، خوست و پکتیا گزارش شده است.

۲۰. نیروهای امنیتی پاکستان مدعی شدند که در جریان تلاش برای عبور از مرز - چه به داخل و چه به خارج از پاکستان - چندین عضو تحریک طالبان پاکستان را در مناطق مرزی کشته اند که این رویداد ها به تاریخ های ۱۶ و ۲۳ جولای در ولایت پکتیکا، در تاریخ های ۳ و ۲۷ جولای در ولایت خوست، و در تاریخ ۸ جولای در ولایت کنر اتفاق افتاده است. دو رویداد جداگانه دیگر نیز گزارش شده است که در آن ها افراد منتسب به این گروه در نتیجه انفجار کشته شدند؛ این رویداد ها در ولسوالی اسمار و شلتان ولایت کنر بالتربیب در تاریخ های ۲۷ و ۲۸ جون رخ داده اند.

۲۱. از ۱ می الی ۳۱ جولای، سازمان ملل متحد ۵۷ رویداد مرتبط با مصئونیت و امنیت را که مستقیماً بر کارمندان این سازمان تاثیر گذاشته بود، ثبت کرد. در ماه می، ده ها زن کارمند داخلی سازمان ملل متحد از سوی افراد ناشناس به دلیل همکاری شان با این سازمان تهدید به مرگ شدند. این موضوع موجب شد سازمان ملل متحد تدابیر ایمنی موقتی را به اجراء بگذارد. مقامات حاکم به یوناما اطلاع دادند که کارمندان آن ها مسئولین این رویداد ها نبوده‌اند؛ با این حال، هنوز عاملان این تهدیدها شناسائی نشده‌اند.

ج. همکاری های منطقی

۲۲. از ۱۵ الی ۱۸ می، عبدالغنی برادر، معاون رئیس الوزرائ مقامات حاکم در امور اقتصادی، در شانزدهمین مجمع بین المللی اقتصادی "روسیه - جهان اسلام: مجمع کازان" در فدراتیف روسیه شرکت کرد، جایی که دو کشور پنج توافقنامه در زمینه های تجارت، ترانسپورت، هوانوردی و انرژی را برای تقویت همکاری ها امضاء کردند. در ۱۶ می، عبدالحکیم شرعی، وزیر عدلیه مقامات حاکم، در سیزدهمین مجمع بین المللی حقوقی سن پترزبورگ در فدراتیف روسیه شرکت کرد و در آن جا در باره اصلاحات در نظام حقوقی و همکاری های بین المللی سخنرانی کرد. از ۱۷ تا ۱۹ می، امیرخان متقی، وزیر امور خارجه مقامات حاکم در مجمع گفتگوی تهران در جمهوری اسلامی ایران شرکت کرد و همچنین با مقامات ایرانی در باره همکاری اقتصادی و امنیت منطقه‌ای دیدار و گفتگو داشت. از ۱۹ تا ۲۱ می، محمد نعیم، معین مالی و اداری وزیر امور خارجه مقامات حاکم در نشست افتتاحیه "گفتگوی ترمذ در باره اتصال آسیای مرکزی و جنوبی" در ازبکستان شرکت کرد تا در باره اتصال منطقه‌ای و یکپارچگی اقتصادی بحث و تبادل نظر کند. از ۱۳ تا ۱۵ می، عبداللطیف منصور، وزیر و آب مقامات حاکم در پنجمین کنفرانس بین المللی انرژی ازبکستان در تاشکند شرکت کرد. از ۱۰ تا ۱۳ جون، نورالدین عزیزی، وزیر صنعت و تجارت مقامات حاکم

در چهارمین مجمع بین المللی سرمایه گذاری تاشکند حضور یافت. از ۱۷ تا ۲۱ جون، عبدالسلام حنفی، معاون اداری رئیس الوزرای مقامات حاکم در نمایشگاه چین - آسیای جنوبی در شهر کونمینگ چین شرکت کرد و وزیر صنعت و تجارت و معین مالی و اداری وزیر امور خارجه مقامات حاکم نیز او را همراهی کردند. در ۱۹ جون، عطاالله عمری، وزیر زراعت، آبیاری و مالداری مقامات حاکم در مجمع بین المللی اقتصادی سن پترزبورگ در فدراتیف روسیه شرکت کرد. در ۲۱ و ۲۲ جون، وزیر امور خارجه مقامات حاکم در نشست شورای وزیران امور خارجه سازمان همکاری های اسلامی در استانبول ترکیه، حضور یافت. در ۳۰ جولای، معاون اقتصادی رئیس الوزرای مقامات حاکم در هفدهمین اجلاس سران سازمان همکاری های اقتصادی (ایکو) در خان کندی جمهوری آذربایجان شرکت کرد و همچنین دیدار های دوجانبه با نمایندگان کشور های آسیای مرکزی و آذربایجان در راستای گسترش همکاری های اقتصادی انجام داد. در ۱۳ جولای، محمد اسحاق صاحبزاده، معین وزارت فواید عامه مقامات حاکم در دوازدهمین کنگره جهانی راه آهن های پرسرعت اتحادیه بین المللی راه آهن ها در شهر پکن شرکت کرد.

۲۳. در تاریخ ۱۰ و ۱۱ جولای، مراد نورتلوی، وزیر امور خارجه قزاقستان از کابل بازدید کرد و با معاون اقتصادی رئیس الوزرای مقامات حاکم دیدار نمود تا در مورد همکاری های اقتصادی، تجارت، زراعت و پروژه راه آهن تورغندی - هرات گفتگو کند. در ۱۷ جولای ۲۰۲۵، بختیار سعیدوف، وزیر امور خارجه ازبکستان و اسحاق دار، وزیر امور خارجه پاکستان در کابل با مقامات حاکم توافقنامه سه جانبه ای را در مورد آغاز مطالعه امکان سنجی پروژه راه آهن ترانزیتی افغانستان امضا کردند. در جریان این دیدار ها، وزیران امور خارجه ازبکستان و پاکستان با محمد حسن آخند، رئیس الوزرای مقامات حاکم و وزیر امور خارجه و وزیر داخله مقامات حاکم نیز ملاقات و گفتگو کردند. در تاریخ ۲۰ جولای، سید محسن نقوی، وزیر امور داخله پاکستان با وزیر داخله مقامات حاکم در کابل دیدار کرد و در خصوص تقویت همکاری ها گفتگو نمود. در تاریخ ۲۲ جولای، جنرال بهادر قربانوف، رئیس اداره امنیت دولتی ازبکستان با وزیر داخله و وزیر دفاع مقامات حاکم در کابل دیدار کرد و همکاری های دوجانبه امنیتی را مورد بحث قرار داد. در تاریخ ۲۰ آگست، وانگ پی، وزیر امور خارجه چین، معاون صدراعظم و وزیر امور خارجه پاکستان، و وزیر امور خارجه مقامات حاکم در کابل دیدار سه جانبه ای را برای بررسی راه های تقویت همکاری میان سه کشور برگزار کردند؛ همچنین، وزیران چینی و پاکستانی به طور جداگانه با اعضای کابینه مقامات حاکم نیز دیدار هایی داشتند.

۲۴. در تاریخ ۳ جولای، گل حسن، سفیر افغانستان در فدراتیف روسیه که از سوی مقامات حاکم تعیین شده است، اعتبارنامه خود را به آندری رودنکو، معین وزیر امور خارجه آن کشور، تقدیم کرد. بر اساس خبرنامه ای که از سوی وزارت امور خارجه فدراتیف روسیه منتشر شد، "به رسمیت شناختن دولت امارت اسلامی افغانستان باعث تقویت و گسترش همکاری های دوجانبه مثمر میان دو کشور در عرصه های مختلف خواهد شد".

۲۵. یوناما به تسهیل تلاش های برای همکاری های منطقه ای ادامه داد و با برگزاری نشست هایی با نمایندگی های دیپلماتیک مستقر در کابل و تعامل با هیئت های بازدید کننده، به ترویج ادغام اقتصادی افغانستان در منطقه و تشویق کمک های بشردوستانه پرداخت.

۳. حقوق بشر

۲۶. مواد منفجر نشده کماکان باعث آسیب رساندن به افراد ملکی، به ویژه کودکان، شد. در دوره تحت پوشش این گزارش، در مجموع ۸ فرد ملکی (۲ مرد، ۳ دختر و ۳ پسر) کشته شد و ۴۵ تن دیگر (۱۰ مرد، ۹ زن، ۸ دختر و ۱۸ پسر) مجروح شدند.

۲۷. خشونت های مسلحانه فرامرزی میان نیروهای امنیتی پاکستان و نیروهای امنیتی مقامات حاکم منجر به تلفات ملکی شد. از ۲۹ می تا ۲۰ جولای، تیراندازی با سلاح های سبک و شلیک توپخانه از سوی نیروهای امنیتی پاکستان موجب مجروح شدن (شش تن به شمول یک دختر) و کشته شدن دو پسر در ولایت های هلمند و کنر شد. سفارت پاکستان در افغانستان طی نامه ای به یوناما اطلاع داد که آتش باری "بدون دلیل و بدون تفکیک" از سوی نیروهای امنیتی مقامات حاکم افغانستان منجر به تلفات به شمول افراد ملکی در پاکستان شده، که این موضوع پاکستان را "وادار به واکنش" کرده است. این سفارت همچنین اعلام کرد که پاکستان "در برابر تحریکات خویشتنداری نشان داده" و به تلاش های خود برای "گفتگو و همکاری" ادامه خواهد داد.

۲۸. در دوره ای تحت پوشش این گزارش، یوناما دست کم پنج مورد قتل، یک مورد بازداشت و توقیف خودسرانه، و سه مورد شکنجه و بدرفتاری با مقامات پیشین دولت و اعضای سابق نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان را مستند کرده است.

۲۹. در تاریخ ۲۴ جولای، یوناما یوناما گزارشی را تحت عنوان "هیچ پناهگاه امنی نیست: خطرات حقوق بشری برای افرادی که غیرداوطلبانه به افغانستان بازگردانده شدند" منتشر کرد. در این گزارش، مواردی مستند شده است که در آن افراد بازگردانده شده به افغانستان به دلیل ویژگی های خاص خود، با نقض های جدی حقوق بشری مواجه شده اند. بر اساس یافته های این گزارش، زنان و دختران، مقامات پیشین دولت، اعضای سابق نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان، فعالان جامعه مدنی، مدافعان حقوق بشر و خبرنگاران در معرض خطر فزاینده ای نقض حقوق بشر قرار دارند. مقامات حاکم در واکنش به این گزارش، بسیاری از یافته های آن را رد کرده و بار دیگر تأکید کردند که تمامی افغان های بازگشته، مشمول عفو عمومی سال ۲۰۲۱ هستند.

۳۰. در جریان مدت تحت پوشش این گزارش، یوناما مجازات جسمی قضائی علیه دست کم ۶۳ تن (۴۷ مرد و ۱۶ زن) را مستند کرده است.

۳۱. موارد بازداشت و توقیف خودسرانه، بدرفتاری و کشتار معترضین به مبارزه با کشت کوکنار توسط مقامات حاکم در ولایت بدخشان ثبت شده است. در تاریخ ۵ می، در ولسوالی ارگو، حدود ۲۰ معترض توسط نیروهای امنیتی مقامات حاکم بازداشت شدند. در تاریخ ۲۵ می، نیروهای امنیتی مقامات حاکم در ولسوالی جُرم به سوی معترضان تیراندازی کردند که منجر به کشته شدن ۱ مرد و زخمی شدن ۶ تن دیگر شد. در تاریخ های ۱۹ و ۳۰ جون، در ولسوالی کش، تیراندازی نیروهای امنیتی مقامات حاکم منجر به کشته شدن ۸ مرد و زخمی شدن ۲۱ مرد و ۱ دختر شد. در تاریخ ۱ جولای، نیروهای امنیتی مقامات حاکم به سوی مراسم خاکسپاری قربانیان رویداد ۳۰ جون آتش گشودند که در نتیجه، ۱ مرد کشته و ۱۲ تن دیگر مجروح شدند. در همان روز، والی مقامات حاکم در ولایت بدخشان در یک مصاحبه رسانه ای تأیید کرد که درگیری میان معترضان و نیروهای امنیتی مقامات حاکم باعث تلفات شده است. او کمبود تجهیزات غیرکشنده برای متفرق کردن جمعیت در این ولایت را علت وقوع این تلفات عنوان کرد.

۳۲. مقامات حاکم تطبیق و اجرای محدودیت ها از جمله آنچه که تحت قانون امر به معروف و نهی از منکر وضع شده است را افزایش دادند. آن ها به اجرای ممنوعیت فعالیت آرایشگاه ها ادامه دادند و آرایشگاه هایی را که به صورت پنهانی فعالیت داشتند، تعطیل کردند و در برخی مناطق، شرط داشتن محرم جدی تر تطبیق شده است. در ولایت قندهار، از ماه می بدینسو، کارکنان زن در بخش خدمات صحتی تنها در صورتی اجازه کار دارند که محرم داشته باشند و محرم نیز باید دارای کارت شناسائی رسمی باشد که از سوی اداره صحت عامه مقامات حاکم صادر شده باشد و گفته می شود فرایند درخواست این کارت پیچیده بوده و تا چند هفته به طول می انجامد. زنان از دور اخیر امتحانات کانکور (ورود به دانشگاه ها) کنار گذاشته شده اند. در برخی ولایت ها، اجرای سختگیرانه شرایط

پوشش لباس تشدید یافته است. از ماه می تاکنون، پوشیدن چادری (پوشش سرتاسری که سر و بدن را می پوشاند) در ولایت هرات برای زنان اجباری شده است. عدم رعایت این دستور منجر به بازداشت و محدود شدن دسترسی زنان به بازار ها و وسایل حمل و نقل عمومی شده است. در ماه جولای، در مناطق مختلف شهر کابل، پولیس مقامات حاکم و محتسبین اداره امر به معروف و نهی از منکر دست کم ۶۰ زن و دختر را به دلیل "تخلف از دستورالعمل حجاب" بازداشت کردند.

۳۳. یوناما به ثبت موارد خشونت مبتنی بر جنسیت ادامه داد، از جمله گزارش هایی که مقامات حاکم را در ازدواج های اجباری دخیل می دانند، اقدامی که برخلاف فرمان صادر شده از سوی رهبر طالبان در تاریخ ۳ دسامبر ۲۰۲۱ مبنی بر منع این عمل می باشد. از ۱ اپریل الی ۳ جون، گروه کاری کشوری افغانستان برای نظارت و گزارش دهی در مورد کودکان و درگیری های مسلحانه، حدود ۱۹۱ مورد نقض جدی حقوق که دست کم ۱۳۰ کودک، از جمله ۲۲ دختر، را متاثر ساخت، مستند کرده است. شایع ترین نوع نقض، کشتار و معلول سازی بوده است.

۳۴. در تاریخ ۸ جولای، اتاق مقدماتی دوم دیوان کیفری بین المللی حکم بازداشت برای رهبر طالبان و عبدالحکیم حقانی، قاضی القضاة مقامات حاکم را صادر کرد. این تصمیم بر اساس شواهدی اتخاذ شد که دلایل معقولی را برای باور به ارتکاب جنایات علیه بشریت به دلیل آزار و پیگرد مبتنی بر جنسیت علیه دختران، زنان و سایر افرادی که با سیاست طالبان در خصوص جنسیت، هویت یا ابراز جنسیتی مطابقت ندارند، و همچنین به دلایل سیاسی علیه افرادی که به عنوان "حامیان دختران و زنان" تلقی می شوند، ارائه می داد. در واکنش به این تصمیم، سخنگوی ارشد مقامات حاکم در همان روز به طور علنی اعلام کرد که مقامات حاکم دیوان کیفری بین المللی را به رسمیت نمی شناسند و اظهار داشت که تصمیمات این نهاد "هیچ تاثیری بر اراده و موضع امارت اسلامی ندارد"¹.

۳۵. مقامات حاکم دستوراتی را برای تنظیم اشکال مختلف بیان و ابراز نظر صادر کردند. در ماه می، وزارت امر به معروف و نهی از منکر مقامات حاکم اعلام کرد که در حال نظارت بر شبکه های اجتماعی است تا از انتشار محتوایی که برخلاف ارزش های دینی تلقی می شود یا شامل توهین و تعابیر دارای تعصب قوی است، جلوگیری کند. از زمان این اعلامیه، این وزارت چندین تن را به دلیل نشر محتوایی که آن را نامناسب دانسته، بازداشت کرده است. در تاریخ ۲۹ جون، وزارت اطلاعات و فرهنگ مقامات حاکم دستورالعملی را صادر کرد که مناظره های سیاسی را تنظیم می کند و بر اساس آن، به شمول سایر شرایط، تحلیل گران سیاسی باید مطابق با شریعت صحبت کنند و برای حضور در رسانه ها به عنوان تحلیل گر سیاسی، کارت هویتی را که از سوی این وزارت صادر می شود، دریافت کرده باشند.

۳۶. مقامات حاکم به محدود کردن مناسک مذهبی ادامه دادند که آن ها را مغایر با دیدگاه های خود می دانستند. گفته می شود که تدابیر امنیتی مختلف به عنوان اقدامات احتیاطی برای جلوگیری از حملات علیه جوامع شیعه اتخاذ شده است، اما این تدابیر برگزاری مراسم عاشورا را در اوایل ماه جولای محدود کرد. در ولایت هرات، یوناما موارد بازداشت و بدرفتاری توسط مقامات حاکم را به دلیل نقض محدودیت های مرتبط با عاشورا مستند کرده است. افرادی که به ترویج الحاد یا ادیان غیر از اسلام متهم می شدند، به طور خودسرانه توسط مقامات حاکم بازداشت شدند. در تاریخ ۴ جولای، در ولایت بدخشان، افراد ناشناس یک شخصیت برجسته از جامعه اسماعیلی را به ضرب گلوله به قتل رساندند.

¹ مراجعه شود به: <https://rta.af/en/statement-by-the-spokesperson-of-the-islamic-emirate-regarding-the-ruling-of-the-so-called-international-court/>

۳۷. در تاریخ ۵ جون، رئیس عمومی اداره امور زندان های مقامات حاکم در دیداری با نماینده خاص سرمندی سازمان ملل متحد برای افغانستان، تعهد خود را برای اطمینان از ادامه دسترسی این هیئت به زندان های سراسر کشور مجدداً تأیید کرد. در اواسط ماه جولای، اداره امور زندان های مقامات حاکم گزارش داد که جمعیت زندانیان که در پایان ماه اپریل بیش از ۲۷۰۰۰ نفر بود، تقریباً به ۲۹۵۰۰ نفر افزایش یافته است که بالاترین میزان از زمان تصرف طالبان می باشد. این تعداد شامل بیش از ۲۶۰۰۰ مرد (۸۸.۶ درصد)، ۱۸۰۰ زن (۶.۲ درصد) و ۱۵۰۰ اطفال (۵.۲ درصد) می باشد. افزایش جمعیت زندانیان تا حدی ناشی از این واقعیت است که محاکم مقامات حاکم به طور منظم حکم بازداشت موقت برای افرادی که به ارتکاب جرایم متهم شده اند، از جمله افرادی که به جرایم کوچک و اختلافات مالی متهم و بازداشت شده اند، را صادر می کنند.

۳۸. در تاریخ ۱۷ جون، نهاد سازمان ملل متحد برای برابر جنسیتی و توانمند سازی زنان (نهاد سازمان ملل متحد برای زنان) گزارش خود با عنوان شاخص جنسیت ۲۰۲۴: افغانستان^۲ را منتشر کرد. این گزارش یک معیار جامع را برای ارزیابی وضعیت زنان و دختران در پنج بُعد کلیدی توسعه انسانی ارائه می دهد: صحت؛ آموزش؛ اشتغال و مشارکت مالی؛ سهمگیری در تصمیم گیری؛ و آزادی از خشونت. یافته ها نشان می دهد که زنان و دختران افغانستان یکی از شدیدترین کمبود های توانمند سازی و گسترده ترین شکاف های جنسیتی در جهان را تجربه می کنند، به طوری که زنان تنها ۱۷ درصد از ظرفیت های خود را محقق کرده اند و تفاوت ۷۶ درصدی بین نتایج زنان و مردان در تمامی حوزه های مورد پیمایش وجود دارد. محدودیت های مستمر که از سوی مقامات حاکم وضع شده است، کماکان حقوق و توانمندی های زنان را تضعیف می کند و پیشرفت های حاصل شده در دهه های گذشته را به عقب می راند. در این گزارش، نهاد سازمان ملل متحد برای زنان به چگونگی تأثیر احتمالی این روند ها بر مسیر توسعه افغانستان و پیشرفت آن در دستیابی به اهداف انکشافی پایدار اشاره می کند.

۴. انکشاف اقتصادی، هماهنگی مراجع تمویل کننده و مؤثریت کمک ها

۳۹. مطابق به نظارت اقتصادی بانک جهانی که در اواخر ماه جولای منتشر شد، رشد اقتصادی تخمینی ۲.۵ درصدی در سال مالی ۲۰۲۴ با توجه به فقر دوامدار، بیکاری گسترده و رشد بلند جمعیت، که در سال ۲۰۲۵ به دلیل بازگشت تعداد قابل توجهی مهاجرین افغان از خارج کشور افزایش یافت، برای بهبود معنادار معیارهای زندگی کافی نیست. دورنمای اقتصادی با انزوای اقتصادی، دسترسی محدود به منابع مالی و چالش های ساختاری مداوم محدود شده است. از اواخر ماه مارچ، مبلغ ۴۲۲ میلیارد افغانی معادل (۶۰۵ میلیون دالر) عواید جمع آوری شد که ۱۳ درصد افزایش را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۲۴ نشان می دهد. این رشد در نتیجه افزایش عواید مالیاتی، منجمله افزایش گمرکات و فیس ها و همچنان افزایش عواید غیرمالیاتی و تا حدی در نتیجه مالیات ترانسپورت و اموال بوده است. در حالی که ارزش پول افغانی در سال ۲۰۲۵ ثابت باقی ماند و در ۱۲ جولای به ۶۹.۴ افغانی در برابر دالر رسید، تورم در ماه می برای اولین بار از ماه اپریل بدینسو افزایش پیدا کرد و به ۰.۵ درصد رسید که نسبت به سطح تورم منفی در ماه های قبل افزایش یافته است.

۴۰. افغانستان با کسر تجارتي دوامدار همچنان مواجه بود. کسر تجارتي در ماه می حدود ۴۰ درصد نسبت به سال گذشته افزایش یافته بود. صادرات در ماه می ۲۰۲۵، ۲۰ درصد (۸۲.۴ میلیون دالر) و در ماه جون ۲۰۲۵، ۲۲.۲ درصد (۶۵.۸ میلیون دالر) در مقایسه با عین ماه ها در سال ۲۰۲۴ کاهش یافت که عمدتاً ناشی از افزایش نرخ تبادل، افزایش تعرفه های گمرکی و عدم ثبات منطقه ای بود. واردات در ماه جون ۹.۹ درصد (۹۴۲.۸ میلیون دالر) افزایش یافت که پس از افزایش ۳۰ درصدی نسبت به سال گذشته در ماه می بود. اقتصاد غیررسمی همچنان بخش

^۲ مراجعه شود به: www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2025/06/afghanistan-gender-index-2024

بزرگی از مجموع اقتصاد افغانستان را تشکیل می‌دهد که ناشی از میزان بلند بیکاری، چالش‌ها در نظام بانکی، بیجاشدن، اقتصاد غیرقانونی، خدمات مالی غیررسمی و زراعت و تجارت کوچک، منجمله با کشور های همسایه است.

۴۱. در ماه جون، رهبر طالبان استراتیژی انکشاف ملی پنج ساله افغانستان را تصویب کرد که اولین استراتیژی از این نوع بود و بر حکومتداری، روابط بین‌المللی، نظم عامه و اقتصاد و انکشاف اجتماعی متمرکز است. بتاريخ ۲۱ جون، مقامات حاکم پالیسی را بر اساس نظام اقتصادی اسلامی در جلسه منظم کمیسیون اقتصادی تصویب نمودند که در آن سرمایه‌گذاری، تولید، ایجاد اشتغال و کاهش فقر در اولویت قرار داده شده است. بتاريخ ۱۸ جولای، مطالعات امکان‌سنجی برای راه آهن در سراسر افغانستان به طول ۶۸۱ کیلومتر آغاز شد.

۴۲. در ماه جون، تسهیلات تضمین قرضه اداره برنامه انکشافی ملل متحد (UNDP)، در مشارکت با صندوق انکشاف قرضه ملل متحد و بنیاد تضمین قرضه افغانستان، مبلغ ۹.۵ میلیون دالر قرضه را به ۳۶۲۳ شرکت های کوچک و متوسط، منجمله ۹۸۱ قرضه را به کار آفرینان زن اختصاص داده بود که به تعداد ۸۷۹۰ شغل، بشمول ۲۴۳۴۱ شغل برای زنان را، حمایت میکند.

۴۳. در تاریخ ۲۵ و ۲۶ جون، یوناما، اداره برنامه انکشافی ملل متحد و نهاد های همکار خصوصی افغانستان مراسمی را در کابل بطور مشترک برگزار کردند تا مشارکت تجار با تجار را برای سرمایه‌گذاری های مشترک در انرژی تجدید پذیر تحقق بخشند و تسهیلات مالی اقتصاد سبز در داخل کشور را که توسط اداره برنامه انکشافی ملل متحد آغاز شده بود، راه اندازی نمایند.

۴۴. ملل متحد به فعالیت تسهیل انتقال پول نقد ادامه داد. از اول ماه جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۲۵، این سازمان مبلغ ۳۶۰ میلیون دالر را برای ادارات ملل متحد انتقال داد، مراجع تمویل کننده را رسماً تمویل کرد و مؤسسات غیردولتی (انجوها) را منظور کرد. بهبود در بانکداری بانک های سرمایه‌گذار یا مرجع به بانک های افغانستان ادارات ملل متحد را قادر ساخته است تا بخشی از معاملات بانکی بین‌المللی شانرا از سرگیرند.

۴۵. از تاریخ ۱۶ تا ۱۷ جون، نشستی مقامات عالی رتبه در مورد افغانستان که به میزبانی اتحادیه اروپا در بروکسل برگزار شد، نمایندگان کشور های عضو اتحادیه اروپا، ملل متحد، ادارات مالی بین‌المللی، جامعه مدنی افغانستان و بین‌المللی و سکتور خصوصی را گردهم آورد تا در مورد تحولات مربوط به وضعیت سیاسی و بشری، نیازمندیهای اساسی و معیشت بحث نمایند. مراجع تمویل کننده تعهد خود را به مردم افغانستان مجدداً اعلام کردند، اما خاطر نشان کردند که سطح وجوه مالی به دلیل بحران های رقابتی بین‌المللی و کاهش کمک های خارجی اختصاص یافته توسط کشور های تمویل کننده بطور قابل توجهی کاهش یافته است.

۴۶. بتاريخ ۱۰ جون، کمیته رهبری صندوق وجهی خاص برای افغانستان مبلغ ۳.۶۴ میلیون دالر را برای حمایت از فعالیت صندوق تا سال ۲۰۲۷ تصویب کرد و پروژه مشترک تحت نام اقدام مشارکتی برای کمک های انکشافی منسجم به ساحات بازگشت را که بتاريخ ۲۸ جولای رسماً راه اندازی شده بود، تصویب کرد. هدف این ابتکار کمک به ۵۷۰۰۰ خانواده در جوامع متأثر از بیجاشدگان در ولایت های کندز و بغلان است و بودجه اختصاصی آن مبلغ ۲۳۰.۱ میلیون دالر است که ۱۵.۸۰ میلیون دالر آن از صندوق وجهی خاص برای افغانستان و ۷.۲۱ میلیون دالر دیگر آن از طریق تمویل وجوه مالی مشترک و سایر منابع مالی تأمین شده است.

۴۷. یوناما بیجاشدن دوامدار ناشی از عوامل محیطی را در سراسر کشور مشاهده کرد که در دست کم ۱۹ ولایت از ۳۴ ولایت کشور به علت خشکسالی شدت یافته است. بتاريخ ۱۶ جون، سازمان مهاجرت بین‌المللی گزارشی را منتشر کرد و تذکر داد که ۷۹ درصد بیجاشدگان داخلی در افغانستان از ماه جنوری تا مارچ ۲۰۲۵ ناشی از خطرات محیطی بوده است. یوناما مواردی را در مناطق جنوب، شرق، شمال و مرکزی ثبت کرده است که در آنجا بیجاشدن تنش های محلی بالای منابع را تشدید کرده است، در حالی که مناطق شهری همچنان با کاهش فزاینده ای

آب های زیرزمینی مواجهه اند. در ماه جون، اداره ملی حفاظت از محیط زیست مقامات حاکم مشترک با مؤسسات غیردولتی داخلی، نخستین ارزیابی "وضعیت محیط زیست" در افغانستان را از سال ۲۰۱۲ بدینسو آغاز کردند.

۴۸. در چارچوب گروپ کاری سکتور خصوصی در دوحه، اداره برنامه انکشافی ملل متحد و یوناما مشترکاً مشورت های تکنیکی با شرکای ذینفع افغان و جامعه بین المللی را جهت شناسایی تدابیر برای ایجاد اعتماد برای تقویت سکتور خصوصی تسهیل نمودند. یک تیم کاری تکنیکی به رهبری اداره برنامه انکشافی ملل متحد را به عنوان یک میکانیزم هماهنگی برای حمایت از انکشاف ادارات مالی کوچک در افغانستان، منجمله زنان و اولویت دهی به ظرفیت اداره در ارتباط با امور مالی اسلامی، ایجاد شد.

۴۹. در اول ماه جولای، یوناما دومین نشست گروپ کاری سکتور خصوصی در دوحه را برگزار کرد و اشتراک کنندگان از کشور های عضو و سازمانهای بین المللی و همچنان نمایندگان از مقامات حاکم، شرکای همکار ذینفع سکتور خصوصی افغانستان، منجمله زنان، ادارات ملل متحد و ادارات مالی بین المللی را گرد هم آورد. مباحث روی تقویت سکتور خصوصی افغانستان و تأکید بر ضرورت مشارکت اقتصادی زنان و تعلیم دختران متمرکز بود. اشتراک کنندگان حمایت شانرا از گروپ کاری ابراز کردند و بر تعامل مشترک برای انکشاف سکتور خصوصی افغانستان، منجمله از طریق زنان کارآفرین، بعنوان محرک اصلی برای رشد و انکشاف پایدار تأکید کردند.

۵۰. در جریان دوره گزارش دهی، شبکه محافظت از بهره گیری و سوء استفاده جنسی افغانستان استراتژی تجدید نظر شده و کاملاً تمویل شده را تصویب کرد. اولویت ها شامل دادخواهی مشترک، کاهش خطرات، ارتقای ظرفیت و نظارت ساحوی توأم با تمرکز بر محافظت زنان و اطفال بود.

۵. کمک های بشردوستانه

۵۱. افغانستان با چالش های پیچیده ای فقر، عدم مصونیت غذایی، سوء تغذی، حوادث مکرر طبیعی، اقتصاد شکننده و دسترسی محدود به خدمات اساسی همچنان مواجه است. کمبود تأمین وجوه مالی شرکای بشردوستانه را مجبور ساخته است تا عملیات حیاتی شانرا کاهش و یا آنرا تعلیق نمایند و میلیون ها نفر را در وضعیت عدم دریافت کمک قرار داده است. الی تاریخ ۲۶ جولای، به تعداد تخمیناً ۱,۶۲۷,۰۰۰ افغان در سال ۲۰۲۵، بشمول اخراج اجباری و بازگشت تحت شرایط نامطلوب - حدود ۱,۲۸۰,۰۰۰ نفر از جمهوری اسلامی ایران و ۳۴۸,۰۰۰ نفر از پاکستان به افغانستان بازگشت کرده اند. مقامات حاکم منابعی را برای کمک به مدیریت بازگشت، بشمول کمک های مالی، ثبت نام بایومتریک و تخصیص زمین در ولسوالی های با بازگشت به میزان بلند، بسیج کردند. در ماه جولای، مبلغ ۱۰ میلیون دالر از صندوق وجهی مرکزی پاسخ اضطراری ملل متحد برای ارائه کمک های اولیه در مرز، بشمول محافظت در برابر بهره گیری و سوء استفاده جنسی اختصاص داده شد.

۵۲. کمیشنر عالی ملل متحد در امور مهاجرین از ۱۹ تا ۲۱ از افغانستان بازدید بعمل آورد و با مقامات حاکم، شرکای ذینفع همکار و عودت کنندگان در مرز اسلام قلعه دیدار و ملاقات کرد. او حمایت بین المللی را برای کمک و رسیدگی به نیازمندی های عاجل و ادغام مجدد درازمدت درخواست کرد. او سپس به جمهوری اسلامی ایران سفر کرد تا با مسئولین و مهاجرین افغان گفتگو نماید و خواستار گفتگوهای منطقه ای و راه های حل دوامدار شد.

۵۳. در جریان مصاحبه های که از سوی دفتر کمیشنر عالی ملل متحد در امور مهاجرین در مرز های رسمی انجام شد، عودت کنندگان ادعاهایی را در مورد آزار و اذیت، بازداشت و اخاذی در کشور های میزبان مهاجرین و در هنگام بازگشت ارائه کردند و طبق گزارش، زنان سرپرست خانواده و زنان بدون همراه بطور خاص، در معرض آسیب قرار داشتند. بحث ها در گروپ های متمرکز که از سوی گروپ کاری اقدام بشردوستانه در ولایت های ننگرهار، قندهار و هرات انجام شد، روی نیازمندی های عاجل برای سرپناه، معیشت و تعلیم دختران تأکید کرد. از اینکه

ظرفیت پاسخ دهی بیش از حد بود، اما به علت کاهش تأمین وجوه مالی، اشتراک زنان کاهش یافته است. از ماه جنوری تا جون، این دفتر برای ۱۲۱،۱۷۹ نفر خدمات حمایتی را ارائه کرد. از اول جنوری تا ۱۲ جولای، سازمان بین المللی مهاجرت به تعداد ۸۸۸،۲۶۵ نفر از عودت کنندگان فاقد مدرک را با ارائه خدمات پس از بازگشت و مراقبت های صبحی همکاری و کمک کرد. از ماه جنوری تا جون، شرکای بشردوستانه به ۱۱.۵ میلیون نفر با ارائه حداقل یک نوع کمک، بشمول ۲ میلیون نفر در سه سکتور کمک و رسیدگی کرد. از این تعداد، ۸.۱ میلیون نفر کمک های غذای و معیشتی، ۴.۴ میلیون نفر مراقبت های صبحی، ۴.۴ نفر میلیون آب و حفظ الصحه، ۲.۹ میلیون طفل و زنان حامله یا شیرده مواد تغذی، ۲ نفر میلیون نفر کمک های حمایتی، ۷۰۲۰۰۰ طفل تعلیم و ۳۷۸۰۰۰ نفر از سرپناه اضطراری و مواد غیرغذایی مستفید شدند.

۵۴. گرسنگی تاهنوز هم بخش عمده ای کشور را متأثر میکند. پیش بینی میشود که از ماه می تا اکتوبر، حدود ۹.۵ میلیون نفر با سطح حاد عدم مصونیت غذایی (مرحله ۳ یا بالاتر طبقه بندی منسجم عدم مصونیت غذایی) مواجه شوند. این تعداد شامل ۱.۶ میلیون نفر با سطح اضطراری (مرحله ۴) عدم مصونیت غذایی است. از ماه اپریل تا جون، برنامه غذایی جهان به تعداد ۸ میلیون نفر را با توزیع مواد غذایی، تغذی، پول نقد و معیشت، توزیع ۵۰۴۰۰ متریک تن مواد غذایی و مبلغ ۳۱.۳ میلیون دلار کمک نقدی کمک کرده است. بنابر خلا یا کمبود وجوه مالی، این برنامه اکنون صرف میتواند حداکثر به یک میلیون نفر از ۶ میلیون نفری که قرار بود به آنها رسیدگی و کمک کند، دسترسی داشته باشد و این اداره تداوی بیماران سوء تغذی خود را ۶۰ درصد کاهش داده است و ۱.۲ میلیون طفل زیر سن پنج سال و ۵۰۰۰۰ زن بدون تداوی باقی مانده اند.

۵۵. از ماه اپریل تا جون، سازمان صبحی جهان به تعداد ۴۳،۶۰۰ واقعه سرخکان، ۱۴،۰۰۰ واقعه ملاریا، ۴۶۴۰۰ واقعه اسهالات حاد آبکی، ۵۱۳ واقعه مشکوک تب دنگی و ۶۵۰ واقعه مشکوک تب خونریزی دهنده کریمه کنگورا ثبت کرده است. الی تاریخ ۲۰ جولای، ۴۲۲ مرکز صبحی به علت خلا یا کمبود وجوه مالی بسته شدند که ۳۰۸ میلیون نفر را در ۳۰ ولایت متأثر کرده است. صدها مراکز خدمات صبحی مخصوص زنان که توسط صندوق وجهی جمعیت ملل متحد حمایت میشدند، نیز بسته شدند. صندوق وجهی اطفال ملل متحد (یونیسف) به بیش از ۱۹ میلیون طفل با ارائه مراقبت های صبحی ضروری رسیدگی و کمک کرد، بیش از ۱۲ میلیون طفل را در برابر مرض پولیو واکسین کرد، پودر های کوچک مغذی را برای ۸۴۲،۷۸۹ طفل فراهم کرد و ۱۱۴،۹۴۲ طفل زیر سن پنج سال را در برابر لاغری شدید تداوی کرد. اداره برنامه انکشافی ملل متحد خدمات را به بیماران توبرکلوز یا سل، ایچ آی وی و ملاریا برای ۸۴۴،۸۴۱ نفر افراد ذینفع ارائه کرد.

۵۶. از ماه اپریل تا جون، سازمان صبحی جهان به تعداد ۲۰۴۹۹ نفر از افراد ذینفع را از طریق برنامه مراقبت های صبحی در برابر تروما یا صدمه کمک و حمایت کرد. در همین دوره، به تعداد ۱۵۶۶۴۳ طفل زیر سن پنج سال مصاب به سوء تغذی حاد شدید در ۱۴۷ مرکز بستری و ۳۲۸۷ مرکز سراپا و ۳۴۳۴۸۳ طفل زیر سن پنج سال و ۲۴۳۹۸۲ خانم های حامله و شیرده مصاب به سوء تغذی حاد متوسط را از طریق برنامه تغذی تقویتی هدفمند تحت پوشش و مداوا قرار گرفتند.

۵۷. از ماه اپریل تا جون، سازمان غذا و زراعت ملل متحد به تعداد ۵۹۵،۰۷۰ نفر را در ۳۲ ولایت کمک و حمایت کرد، به تعداد ۱۶۱ گروه اجتماعی برای زراعت هوشمند مطابق با اقلیم را تشکیل داد، ۲۸۴ ساختار تحت طرح آبیاری را احیاء کرد، ۲۲۱ هکتار زمین را احیاء، به تعداد ۲۰۱۹ رأس مواشی را در برابر ویروس طاعون نشخوار کنندگان کوچک واکسین و ۴۴،۹۲۲ هکتار زمین را در برابر کنترل ملخ در یازده ولایت تداوی کرد.

۵۸. از ماه جنوری تا جون، به تعداد ۴۸۹ رویداد مرتبط با دسترسی بشردوستانه گزارش داده شد که منجر به تعلیق ۲۴۵ فعالیت بشردوستانه شد. اگرچه تعداد این رویداد ها ۶۹ درصد در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۲۴ کاهش را نشان میدهد، اما دسترسی بشردوستانه تا هنوز هم مشکل است. مداخله توسط مقامات حاکم در امور بشردوستانه ۷۳ درصد رویداد ها را تشکیل میدهد، خشونت علیه پرسونل و دارایی ها، بشمول بازداشت ۱۰۰ نفر

از کارکنان بشردوستانه، منجمله ۳۱ زن و ۱۲ پرسونل ملل متحد، و ۱۹ درصد را محدودیت های مرتبط به جنسیت تشکیل میداد که مانع ارائه کمک های بشردوستانه بطور همه جانبه و اصولی شد.

۵۹. سروی که در ماه جون از سوی گروپ کاری جنسیت در اقدام بشردوستانه و گروپ دسترسی بشردوستانه راه اندازی شد، نشان داد که صرف ۴۶ درصد از مؤسسات با حضور زنان و مردان بطور کامل فعال مانده اند. کارکنان اناث به محدودیت های روز افزون مواجه اند که ۲۳ درصد آنها از خانه کار میکنند که نسبت به دوره قبلی که در ماه مارچ انجام شد، ۱۲ درصد کاهش یافته است، ۲۶ درصد در مسیر رفتن به محل کار متوقف شدند، و ۴۰ درصد دیگر از مؤسسات توان پرداخت مصارف محرم را ندارند.

۶۰. افغانستان تاهنوز هم مملو و آلوده با مواد انفجاری است که حدود ۳ میلیون نفر را در ۲۶۱ ولسوالی متأثر میکند. در ماه جولای ۲۰۲۵، تعداد تیم های عملیات ماین به ۱۸۸ تیم در مقایسه با ۲۸۲ تیم در عین زمان در سال ۲۰۲۴ کاهش یافت. بخش تخنیک عملیات ماین به رهبری ملل متحد با تعداد اندکی از کارکنان فعالیت کرد و هیچگونه کنترل کیفیت از این فعالیت به دلیل خلای بودجی صورت نگرفت. صندوق وجهی خاص برای افغانستان فعالیت های پاکسازی و تعلیمات آگاهی دهی از خطرات ماین را از طریق خدمات عملیات ماین ملل متحد تمویل کرد که به تعداد ۱۶۷۸ بقایای مواد انفجاری از جنگ را از ولایت لغمان پاکسازی کرد و ۲۰۱ جلسه تعلیمات آگاهی دهی از خطرات ماین را برای ۴۵۰۱ نفر ارائه کرد که (۲۶۹۶ آن نفر اطفال) و ۹۹۹ نفر آنها عودت کننده و ۹۹ نفر دیگر آنها بیجاشده داخلی در ولایت های لغمان و ننگرهار بودند.

۶۱. از ماه اپریل تا جون، صندوق وجهی اطفال ملل متحد (یونیسف) سیستم های آبیاری را بازسازی که به تعداد ۱۹۲۲۴۹ نفر از آن بهره مند شدند و به تعداد ۶۵۰۰۰ خانواده را با انتقال پول نقد کمک کرد. به تعداد بیش از ۴۰۰۰۰ طفل آسیب پذیر در سن مکتب به مکاتب محلی دسترسی پیدا کردند.

۶۲. به عنوان بخشی از بازنگری وسیعتر وضعیت بشری، تیم بشردوستانه کشوری افغانستان به بازنگری ساختار های هماهنگی بشردوستانه ادامه میدهد تا از تناسب آنها با اهداف، ساده سازی و همسو بودن آنها با نیازمندیهای در حال تغیر، منجمله تغیر بسوی برنامه های درازمدت، اطمینان حاصل کند.

۶. مبارزه علیه مواد مخدر

۶۳. بتاريخ ۲۵ جون، اداره مبارزه علیه مواد مخدر و جرایم ملل متحد (UNODC) گزارشی را تحت نام "بیش مواد مخدر افغانستان، جلد ۵: مصرف مواد مخدر پرخطر در افغانستان" منتشر کرد که در آن به بحران روبه به وخامت مصرف مخدر پرخطر در این کشور اشاره شد. تقریباً ۲۷۰۰۰ نفر، منجمله ۲۶۷۰ زن و ۲۱۵۰ طفل، در نقاط عامه مصرف مواد مخدر، مواد مخدر استفاده میکنند و بیش از یک بر پنجم این مصرف کنندگان بی سرپناه هستند. در مقایسه با یافته ها با معلومات یا داده های سال ۲۰۰۹، اداره مبارزه علیه مواد مخدر و جرایم ملل متحد به کاهش در مصرف کانابیس یا چرس و تریاک، افزایش قابل توجهی هروئین و محرک ها و افزایش مصرف مواد مخدر زرقی اشاره میکند. هفتاد و پنج درصد زرق کنندگان از سوزن های مشترک استفاده میکنند. درحالیکه بیش از نصف مصرف کنندگان مواد مخدر بعضی از تداوی ها را دریافت کرده اند، اما دسترسی به مراقبت های صحی با کیفیت، بخصوص در دهات تاهنوز هم محدود است. قیمت مواد مخدر افیونی، بخصوص در شمالشرق کشور، بسیار کاهش یافته است و تریاک خشک به مبلغ ۵۷۹ دالر در هر کیلوگرام رسیده است که دلیل آن فصل برداشت حاصلات و کیفیت پایین تریاک تازه ای که وارد بازار میشود، است. ننگ اجتماعی تاهنوز هم مانع عمده برای رفتن به تداوی است.

۶۴. در جریان این دوره گزارش دهی، اداره مبارزه علیه مواد مخدر و جرایم ملل متحد به تعداد ۵۱۳۴۲ نفر مصرف کنندگان مواد مخدر که (۳۴ درصد آنها زنان بودند) را در ۱۳ مرکز تداوی اعتیاد، ۲ مرکز ترک اعتیاد، ۲ مرکز

کنترول مواد مخدر افیونی و ۹ مرکز آموزش های حرفه ای در ۱۲ ولایت همکاری و کمک کرد. با کمک و حمایت سازمان جهانی صحت (WHO)، مجموعاً ۱۴۳۸ نفر، منجمله ۳۷۱ زن و طفل، تداوی داخل بستر را تکمیل و از مراکز تداوی اعتیاد مرخص شدند و به تعداد ۱۲۵۰ نفر تحت تداوی کنترول مواد مخدر افیونی قرار گرفتند. اداره مبارزه علیه مواد مخدر و جرایم ملل متحد به تعداد ۳۹۹۲ خانواده دهقان را که (۳۰ درصد این خانواده ها را زنان سرپرسی میکردند) با ارائه معلومات در مورد محصولات قانونی و آموزش در هفت ولایت همکاری و حمایت کرد. اداره برنامه انکشافی ملل متحد (UNDP)، به تعداد ۲۱ کسب و کار زراعتی را که (۱۰ مورد آن توسط زنان رهبری میشد) در ولایت های هلمند و قندهار نیز همکاری و حمایت کرد تا در نمایشگاه های زراعتی در کابل شرکت کنند و میوجات خشک و محصولات زراعتی شانرا که از زارعین سابق خشخاش تهیه شده بود، به فروش برسانند. تلاش های ادارات ملل متحد برای حمایت از معیشت بدیل برای زارعین سابق خشخاش نیز شامل احیاء و بازسازی ۲۶ تاسیسات تهیه آب و کانال های آبیاری در ولایت های هلمند، قندهار و ننگرهار برای بهبود دسترسی زراعت به آب و اعمار ۴۰ باب گرین هاوس در شش ولسوالی ولایت های بادغیس، هلمند و قندهار بود.

۶۵. در تاریخ ۳۰ جون، یوناما سومین نشست گروپ کاری مبارزه علیه مواد مخدر را در دوحه برگزار کرد که در آن اشتراک کنندگان از کشورهای عضو و سازمان های بین المللی، همچنین نمایندگان از مقامات حاکم افغانستان، کارشناسان مرتبط افغانستان، ملل متحد و یک اداره مالی بین المللی گردهم آمدند. اشتراک کنندگان جلسه پیرامون تطبیق پلان کاری مشترک معیشت بدیل برای زارعین سابق خشخاش، تدوین یک پلان مشترک در مورد وقایع و تداوی مواد مخدر برای افراد آسیب دیده از مواد مخدر و مسایل حیاتی مربوط به قاچاق و تولید مواد مخدر، مدیریت مرزی و تنفیذ قانون بحث کردند.

۷. حمایت از مأموریت

۶۶. الی تاریخ ۳۰ جون، میزان پست های خالی در یوناما ۱۸ درصد برای کارکنان بین المللی، ۱۱ درصد برای رضاکاران بین المللی ملل متحد، ۱۵ درصد برای رضاکاران ملی یا داخلی ملل متحد، ۱۸ درصد برای افسران مسلکی ملی یا داخلی و ۱۴ درصد برای کارکنان خدمات عمومی ملی یا داخلی در مقایسه با میزان منظور شده بالترتیب ۸.۳ درصد، ۹.۳ درصد، ۵ درصد، ۱۵.۵ درصد و ۱۱.۲ درصد بود. تناسب کارکنان زن در میان کارکنان بین المللی ۳۴ درصد، ۳۷ درصد برای رضاکاران بین المللی، ۱۰ درصد برای رضاکاران ملی یا داخلی، ۷ درصد برای افسران مسلکی ملی یا داخلی و ۱۰ درصد برای کارکنان خدمات عمومی ملی یا داخلی بود.

۸. مشاهدات

۶۷. باوجود رشد متوسط اقتصاد بزرگ و امنیت نسبی، مردم افغانستان با فقر مزمن و گسترده و دسترسی محدود به خدمات اساسی مواجه اند. خطرات آمیخته با هم توأم با فقر و بنیادگرایی، چي تروریسم یا پالیسی های سرکوب کننده طالبان در ارتباط به زنان، انزوای بیشتر افغانستان از جامعه بین المللی را تهدید میکند.

۶۸. باتوجه به فشارهای رشد نفوس، بازگشت جمعی شهروندان افغانستان از خارج از کشور و سرمایه گذاری ناکافی و تبعیض آمیز در انکشاف بشری و خدمات اساسی، رشد اقتصادی در درازمدت در یک سطح بی نهایت پایینی باقی خواهد ماند. بسیاری از شهروندان به سختی با زندگی مجادله میکنند. تداوم تطبیق پالیسی ها و روشهای محدود کننده توسط مقامات حاکم نه تنها بالای اقتصاد، زندگی اجتماعی و شخصی مردم افغانستان، بخصوص زنان و دختران تأثیر منفی بجا میگذارد، بلکه همکاری کشور با و ادغام مجدد آن به جامعه بین المللی را نیز محدود کرده است، طوری که بسیاری از اعضای آن بطور فزاینده ای از عدم پیشرفت در تلاش های قبلی برای تعامل ابراز نا امیدی کرده

و از قصد خود برای کاهش تعامل با این کشور در آینده هشدار می‌دهند. تعامل منطقه ای برای ایجاد همکاری و منابع لازم برای رسیدگی به چالش های دشوار فرا راه مردم افغانستان که در سال ۲۰۲۵ بطور قابل ملاحظه ای افزایش یافته اند، به تنهایی کافی نخواهد بود.

۶۹. من از بازگشت جمعی شهروندان افغانستان به کشور در دورهٔ اخیر که تخمین زده میشود تا ۲۶ ماه جولای به تعداد ۱,۶۲۷,۰۰۰ افغان بازگشت کرده اند، شدیداً نگران هستم. بسیاری از عودت کنندگان به خطرات جدی محافظتی و عدم دسترسی به سرپناه، معیشت و خدمات اساسی مواجه میشوند و ظرفیت های فعلی بشردوستانه در کشور بیش از حد تضعیف شده است. از کشور های عضو میخواهم تا به تعهدات بین المللی خود در رابطه با محافظت، منجمله اصل عدم بازگرداندن اجباری عمل نمایند و مطمئن سازند که عودت بطور دواطلبانه، مصون، آبرومندانه توأم با حمایت دوامدار از ادغام مجدد عودت کنندگان در جوامع باشد تا خطر عمیق شدن بحران بشردوستانه و بی ثبات سازی مناطق آسیب پذیر را کاهش دهد.

۷۰. گزارش های نقض حقوق بشر در برابر افغانهایی که به کشور شان برگشته اند عمیقاً نگران کننده است. از مقامات حاکم میخواهم تا مطمئن سازند که حقوق عودت کنندگان رعایت و محافظت شود و اینکه افراد پس از عودت مورد آزار و اذیت قرار نگیرند و اقدامات برای جلوگیری از نقض حقوق آنها در آینده رویدست گرفته شود. همچنان از کشور های عضو میخواهم که مسیر های امن برای اسکان مجدد افغانهای در معرض خطر را افزایش دهند و از بازگرداندن مهاجرین و پناهندگان افغان به افغانستان بدون ارزیابی افراد برای حصول اطمینان از اینکه عودت نقض حقوق بشر آنها نیست، خودداری نمایند.

۷۱. بحران مالی جاری باعث بی ثباتی مالی و عملیاتی قابل ملاحظه ای برای ملل متحد و شرکای کمک رسان در افغانستان شده است و این وضعیت اکنون با فشار های اضافی عودت دسته جمعی مهاجرین شدت یافته است. در نیمهٔ اول سال ۲۰۲۵، شرکای همکار بشردوستانه به ۶۰۰۰۰۰ نفر کمتر از زمان مشابه در سال ۲۰۲۴ رسیدگی و کمک کرد. از همه مراجع تمویل کننده میخواهم تا کمک های شانرا افزایش دهند و یا وجوه مالی انعطاف پذیر، قابل اعتماد و درازمدت را در اولویت قرار دهند. تلاشهای حیاتی بشردوستانه و بلندبردن مقاومت باید ادامه یابد.

۷۲. درحالیکه تلاش های دوامدار مقامات حاکم برای محو کشت خشکاش قابل استقبال است، خشونت ناشی از کمپاین محو کشت خشکاش موجب نگرانی عمده است. از مقامات حاکم میخواهم تا مطمئن سازند که از توصل به زور، منجمله در ارتباط با تظاهرات، صرف بحیث آخرین گزینه و در صورت لزوم بشکل متناسب استفاده شود. مقامات حاکم و جامعهٔ بین المللی باید تلاشهای شانرا برای فراهم کردن معیشت بیشتر سازند. در مورد مسئله مصرف داخلی مواد مخدر در افغانستان و تأثیر آن بر صحت و سلامت مردم افغانستان نیز نگران هستم.

۷۳. محرومیت دوامدار زنان و دختران از تعلیمات متوسطه و عالی و وضع محدودیت های شدید بر حقوق بشری و بنیادی آنها، منجمله آزادی رفت و برگشت، دسترسی به اشتغال و مشارکت در حیات اجتماعی باید موجب نگرانی جدی همه باشد. از مقامات حاکم مجدداً میخواهم تا همه اقدامات تبعیض آمیز را لغو نمایند و به تعهدات بین المللی افغانستان نسبت به محافظت، تحقق و اجرای حقوق همه زنان و دختران افغان عمل نمایند.

۷۴. وادار کردن اقلیت های مذهبی به عدم پیروی از مذهب انتخاب شدهٔ شان غیرقابل قبول است. از قتل اخیر یک تن از اعضای برجستهٔ جماعت اسماعلیه توسط افراد ناشناس در ولایت بدخشان جداً نگران هستم. مقامات حاکم باید امنیت فیزیکی و آزادی مذهب همه گروه های مذهبی را تضمین کنند.

۷۵. اقدامات اخیر مقامات حاکم مبنی بر محدود کردن مباحث سیاسی، مشاعره و رسانه های اجتماعی نیز موجب نگرانی عمده است. چنین محدودیت ها اشکال مختلف آزادی بیان و مجراهای مهم را برای ابراز نگرانی های مردم، مجراهایی که برای ایجاد فضای اعتماد عامه بسیار مهم هستند را خفه میکند. وضع محدودیت ها بر رسانه

ها بخشی را که قبلاً به علت کاهش شدید وجوه مالی تحت فشار بوده است، به مخاطره میاندازد. خبرنگاران و کارکنان رسانه ها باید اجازه داده شوند تا به کارشان ادامه دهند و حق آزادی بیان باید رعایت شود.

۷۶. ضرورت فوری است تا دسترسی مردم افغانستان، منجمله زنان و دختران، به مراقبت های صحی و سایر خدمات اساسی و معیشت تضمین شود. از همه شرکای همکار ذینفع میخواهم تا مطمئن سازند که کمک های بشردوستانه اصولی، بیطرف و قابل دسترس به همه نیازمندان باقی بماند. تداوم حمایت برای خدمات به رهبری زنان و حفظ حیات ضروری اند تا کرامت، مصونیت و آینده زنان و دختران افغان محافظت شود.

۷۷. جامعه بین المللی از وضعیت غیرقابل قبول زنان و دختران افغان، نبود حکومتداری همه شمول و وخامت شدید وضعیت حقوق بشر شدیداً نگران است. مقامات حاکم نیز نگرانی های شانرا در مورد دارایی های منجمدشده، تحریم ها، عدم به رسمیت شناختن و ضرورت به کمک های انکشافی و پایان دادن به وابستگی به کمک ها نیز مطرح کرده اند. ملل متحد به تلاش های خود برای کمک به رسیدگی به این چالش ها ادامه داده است. این سازمان تلاش کرده است تا یک بحث و گفتگوی منسجم، هماهنگ و ساختاری تر را میان جامعه بین المللی و مقامات حاکم به نفع مردم افغانستان تسهیل کند.

۷۸. منعیث بخشی از آن پروسه، ملل متحد نشست های گروپ های کاری مبارزه علیه مواد مخدر و سکتور خصوصی را بتاريخ ۳۰ جون و ۱ جولای برگزار کرد که به ایجاد فضای اعتماد بیشتر کمک کرد و به اشتراک کنندگان فرصت داد تا راه های حل عملی را برای رسیدگی به چالش هایی که مردم افغانستان به آن مواجه اند مطرح کنند. مسائل پیچیده مربوط به نقشه راه سیاسی جدید با هم مرتبط اند و مستلزم ایجاد اجماع میان گروپ های مختلف ذینفع است. پیشرفت در این راستا زمان بر خواهد بود. از جامعه بین المللی، مقامات حاکم و سایر شرکای ذینفع افغان میخواهم تا در این گفتگوها بطور سازنده و انتظارات معقول متوصل شوند.

۷۹. در اخیر، قدردانی عمیق خود را به همه پرسونل ملل متحد در افغانستان تحت زعامت نماینده خاص من روزا اوتونبايوا، و شرکای همکار مؤسسات غیردولتی بخاطر فداکاری دوامدار و خدمت به مردم افغانستان در یک محیط بی نهایت پرچالش ابراز میکنم.
